

Bakgrund till Daniel Daggfeldt och Dendrologernas engagemang i frågan om Radiohuseken

Under en trädresa i Japan i oktober 2011, tillsammans med stora delar av styrelsen i Föreningen för Dendrologi och Parkvård, hörde vi nyheten från Sverige om den uppblussande striden om Radiohuseken på Oxenstiernsgatan i Stockholm. Jag fick då i uppdrag av styrelsen att för föreningens räkning kontakta Trafikkontoret för att ta del av den dokumentation som låg till grund för beslutet att fälla eken, så att föreningen skulle kunna ta ställning i frågan. Åter i Stockholm mejlade jag Björn Embrén på Trafikkontoret och fick svaret att så snart de sammanställt rapporterna så skulle jag få ta del av dessa. Inga rapporter dök upp och efter ytterligare ett mejl till Trafikkontoret där jag fick samma svar insåg jag att föreningen inte skulle få ta del av några rapporter innan den gamla eken fällt.

Den 20 november åker jag till Oxenstiernsgatan för att själv bilda mig en uppfattning om trädets kondition. Där träffade jag bl.a. min kollega Jon Hartill, som var i full färd med att utföra en tomografering av ekens stambas. Tomogrammen av stammen visade att den 500-åriga eken var i förvånansvärt gott skick. Den bild som Trafikkontoret beskrivit av ett fallfärdigt vrak stämde inte alls med vad jag kunde se i tomograferingsresultaten och i ekens tillväxtmönster. Föreningen för Dendrologi och Parkvård tog då omedelbart ställning mot att Radiohuseken skulle fällas och skrev den 21:a november en kraftfull protest till Trafikkontoret och Stockholms Stads Trafiknämnd.

Jag bestämde mig då också för att fortsätta det frivilliga och oberoende besiktningsarbete som Hartill påbörjat. Han hade hunnit mäta från stambasen upp till den södra stammen.

Den 22:a november utförde Trädmästarnas konsulterande arborist Jörg Roepcke och jag fler tomograferingar av eken med en Rinntech ARBOTOM. En mätning gjordes vid 300cm ovan ursprunglig marknivå och en mätning av den norra stammen vid 500cm över ursprunglig marknivå. Vi utförde även referensmätningar med rötsonderingsinstrumentet IML Resistograph F400. Ekens stambas, stam och förgreningar upp till 5 m uppvisade tjocka friska vedväggar som långt överskrider ställda vetenskapliga säkerhetskrav. Det gick inte att tolka resultaten på något annat sätt än att trädets bärande delar var tillräckligt stabila för att eken skulle kunna bevaras.

Den 25:e november faller Trafikkontoret Radiohuseken. Det visar sig att våra mätningar stämmer mycket väl överens med de nu synliga vedstrukturerna i snittytorna på det fällda trädet.

Den 27:e november hålls en presskonferens där bl.a. Cilla Lundström, Tobias Fischer, Jon Hartill och jag presenterade våra besiktningsresultat. De rapporter jag bad Björn Embrén om skickade han aldrig till mig eller till någon annan i Föreningen för Dendrologi och Parkvård.

Som konsulterande arborist, verksam i Stockholm sedan 1996, ställer jag mig frågande till den process som ledde fram till Trafikkontorets beslut att fälla Radiohuseken samt Trafikkontorets agerande efter fällningen.

- Varför gjordes ingen ordentlig undersökning av eken innan den fälldes?
- Varför undersöks roten först efter det att eken fällts?
- Varför alla motstridiga uppgifter och felaktigheter i informationen från Trafikkontoret?
- Ett träd som spirade ur ett ekollon på 1500-talet och som fortfarande var vid förvånansvärt god vigör 2012, hade förtjänat en omsorgsfullare och professionellare hantering.

Stockholm 2012-06-16

Daniel Daggfeldt

Arborist

Trädmästarna AB